

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 32 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2001/2002.- Nr. 40.

VRAGEN van de SP-fractie van mevrouw L.R. van Gijlswijk
betreffende het FNV-rapport onderzoek minimabeleid in gemeenten.
(Binnengekomen: 7 februari 2002.)

Op 5 februari jl. heeft FNV de uitkomsten van haar jaarlijks onderzoek naar minimabeleid in gemeenten gepresenteerd. Dit jaar is er onderzoek verricht naar de kwaliteit van het minimabeleid in 207 gemeenten. Uit het rapport blijkt dat een op de drie gemeenten de eigen gegevens rondom haar armoedebeleid niet op orde heeft. Uit het Nieuwsblad van het Noorden van 6 februari jl. blijkt dat ook de gemeente Groningen tot die categorie behoort. Om concreet te zijn: het rapport maakt er melding van dat de gemeente geen gegevens geleverd heeft over de omvang van het bedrag dat in 2001 daadwerkelijk naar de minima gaat en geen opgave heeft gedaan van recente inspanningen voor de verhoging van categoriale inkomensondersteuning. In het rapport van FNV valt verder te lezen dat de mate van effectiviteit waarin Groningen er in slaagt om mensen met schulden daadwerkelijk te helpen minder dan 25 procent is. De SP-fractie is hier zeer verbaasd over, te meer omdat er in de nota minimabeleid 'Doe mee(r) in de stad 2001' incidenteel een bedrag van f 270.000,-- beschikbaar is gesteld om de wachtlijsten bij Geldzorg weg te werken.

Naar aanleiding van het bovenstaande heb ik de volgende vragen aan u:

1. Kunt u aangeven wat er de reden van geweest is om dit keer niet mee te werken aan het FNV-onderzoek naar het minimabeleid? Zo ja, wat is de reden geweest? Zo nee, waarom niet?
2. Behoort Groningen tot een op de drie gemeenten die haar administratie niet op orde heeft? Zo ja, wat is daarvan de oorzaak?
3. Kunt u aangeven wat de omvang is van het bedrag dat in 2001 daadwerkelijk naar de minima is gegaan? Zo nee, waarom niet?
4. Kunt u verklaren waarom de effectiviteit van de schuldhulpverlening in Groningen minder dan 25 procent is? Zo nee, waarom niet?
5. Wat gaat u doen om de effectiviteit te verhogen?

Burgemeester en wethouders beantwoorden deze vragen als volgt:

Groningen, 20 februari 2002.

1. Net als voorgaande jaren heeft de gemeente Groningen meegewerkt aan dit onderzoek. Door een misverstand is één vraag onbeantwoord gebleven, waardoor de FNV de berekening niet kon maken zoals weergegeven in de publicatie in het Nieuwsblad van het Noorden. Dat gegeven is beschikbaar en hebben we aan de FNV verstrekt. De FNV heeft alsnog de berekening voor de gemeente Groningen gemaakt. Dat levert de volgende resultaten op: indicator I voor de totale uitgaven in 2000: f 10.389.234,--. In euro € 4.714.429,--. Uitgaven per minimumhuishouden: € 365,--. In de scoringslijst van de FNV levert dat ++ op. Groningen staat hiermee op een gedeelde vijfde plek van de provincie Groningen. Een hoge middenmoter. Uit de Benchmark Sociale Diensten blijkt dat Groningen in vergelijking met Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Eindhoven, Nijmegen, Enschede en Arnhem, het één na hoogste scoort op de mate waarin de doelgroep profiteert van bijzondere bijstand. Daarmee ligt Groningen ver boven het landelijke gemiddelde.
2. Zie het antwoord onder 1.
3. Zie het antwoord op vraag 1. Het gaat in het FNV-onderzoek om de uitgaven in het jaar 2000.
4. De FNV berekent de effectiviteit van schuldhulpverlening in 2000 als volgt: geslaagde hulpverleningen als percentage van het totale aantal huishoudens met een inkomen tot 105% van het sociaal minimum. En de FNV definieert schuldhulpverlening als geslaagd wanneer die leidt tot een succesvolle sanering van de schulden, een succesvolle bemiddeling of het afgeven van een WSNP-verklaring. Groningen zit in de categorie tot 4% effectiviteit. 50% van de gemeenten die aan het onderzoek hebben meegewerkt bevinden zich wat betreft de effectiviteit van de schuldhulpverlening in deze categorie.

Wij willen de volgende kanttekeningen plaatsen bij dit instrument en deze score. Bij een aantal afwijzingen voor een schuldregeling is de hulpverlening toch geslaagd door het vinden van een andere oplossing, zoals een kredietverlening, een oplossing in de familiesfeer, etc. Het niet slagen van een schuldregeling volgens de definitie van de FNV betekent niet dat daarmee de cliënt buiten het gezichtsveld van de GKB/GeldZorg komt te vallen. Budgetbeheer is ook een sociale taak van de GKB. Bij budgetbeheer beheert de GKB de inkomsten en uitgaven van een cliënt. Voor de cliënt betekent budgetbeheer dat zijn financiën op orde blijven. Er worden betalingsregelingen met schuldeisers getroffen. Een (verdergaande) schuldenproblematiek kan middels budgetbeheer worden voorkomen of worden aangepakt. Momenteel verzorgt de GKB voor 1.238 cliënten het budgetbeheer. Daarnaast biedt Bureau GeldZorg kortdurende budgetbegeleiding en vindt verwijzing plaats naar instanties voor langdurige budgetbegeleiding.

Redenen voor het niet slagen van een schuldregeling kunnen verder zijn:
Het niet voldoende meewerken door cliënten aan het totstandkomen van de schuldregeling. Het niet onder de wettelijke regeling (WSNP) willen vallen van cliënten (zwaar regime: bewindvoerder, postblokkade, etc.).
Het niet meewerken van crediteuren aan de schuldregeling.

Op het terrein van de inrichting en uitvoering van de schuldhulpverlening doet Groningen het landelijk gezien goed.

5. We gaan met GKB/GeldZorg door op de ingeslagen weg. De wachtlijst bij Bureau GeldZorg is in de tweede helft van 2001 weggewerkt. De schuldhulpverlening kent geen wachtlijst. Budgetbeheer slechts een korte (één maand). Crisissituaties worden echter altijd direct aangepakt. GKB/GeldZorg hebben overleg met crediteuren. Ook landelijk (NVVK, Platform met schuldeisers). Getracht wordt met belangrijke crediteuren convenanten af te sluiten. Met Essent is reeds een convenant afgesloten. De inzet is om met woningcorporaties en het Waterbedrijf vergelijkbare convenanten af te sluiten.